

Ко пажљивије прати ток изборне кампање за локалне изборе у општини Вождовац имаће утисак као да се налази у некој врсти политичког времеплова, у самом средишту деведесетих. Очигледно је да жестока изборна борба у овој београдској општини све више постаје једна од најважнијих политичких битака за освајање и задржавање симболичког политичког капитала који је од изузетног значаја у нашем политичком животу. Вождовачки изборни резултати свакако ће показати однос и распоред политичких снага у нашем друштву. Ради се о својеврсном синдрому нашег Њу Хемпшира, изборне јединице у САД, чији резултати у великој мери одређују коначни исход кампања за председничке изборе у овој демократској земљи.

Ионако крхка доминација постојеће владајуће структуре може да буде озбиљно нарушена ако опозиционе странке, а посебно Српска напредна странка, забележе осетнији раст подршке у бирачком телу ове општине која постаје значајно политичко искушење за све странке учеснице предстојећег изборног надметања. Судећи по свеобухватности и жустрини кампање очигледно је да су ови локални избори важни и за владајуће и за опозиционе партије. Кампања коју воде странке из владајуће коалиције, а посебно Демократска странка, одвија се по узусима изборних кампања које смо могли да пратимо управо деведесетих. Сви потенцијали државне и градске управе и јавних предузећа укључени су у ову локалну кампању. Средства се не бирају, јер најважније је да се Демократска странка и коалиција која је на власти докажу да су и даље доминантна и функционална политичка снага не само у овој општини већ и у целој земљи. Циљ је јасан – на делу је неприкривени политички прагматизам. Зато није случајно што се и градоначелник Београда појављује као водећа личност кампање Демократске странке.

У придобијању бирача несмањеном жестином учествују и министри владе Републике Србије, директори републичких и градских јавних предузећа, градски функционери, потпредседник републичке владе, виђени посланици, страначки функционери највишег ранга, док кандидати за одборнике на вождовачким локалним изборима, утисак је, служе само као пригодни украс. По већ опробаном рецепту, отварају се обданишта, амбуланте и паркови, асфалтирају путеви, уводе телефони.

Оваквим познатим обрасцем изборних кампања служе се не само владајуће странке већ и опозиционе, али свака у границама својих моћи. Највише онеспокојава, ипак, начин кампање представника владајућих странака јер они се непрестано позивају на свој изворни демократски легитимитет, што би требало да их разликује од старе праксе из

деведесетих, када је режим оптуживан управо за злоупотребу државних средстава за изборну утакмицу. Жалосна је чињеница да се девет година после демократских промена не може рећи да се у овој земљи темељно променио начин вођења изборних надметања. Оволико и овакво ангажовање свих расположивих државних и политичких средстава Демократске странке говори много и о бојазни од могуће ерозије увелико изграђене и утврђене симболичке слике да је она најзначајнија и најутицајнија странка у Србији. Овакав непринципијелан приступ локалним изборима на Вождовцу показује да се ради не само о политичкој снази већ и о уграђеној слабости владајуће странке која сада примењује све расположиве изборне методе и трикове које је иначе жестоко критиковала у време када је била у опозицији. Политичка историја се фарсично понавља ако се коренито не мења начин вођења политике као делатности у којој се морају поштовати одређена демократска начела, а изнад свега фер и коректна изборна борба. Судећи по томе како се одвија актуелна кампања у општини Вождовац, ми се и даље крећемо у затвореном кругу политичких злоупотреба државних структура и сада потпуно огољене борбе за власт у којој се не бирају средства. И даље се показује да смо друштво прожето партијском мрежом утицаја и да нисмо далеко одмакли у неопходној разградњи партијске државе.